

dog i overensstemmelse med principperne i lov nr. 198 af 16. maj 1950 om fremmede statsfartøjer m.v.

Det bestemmes, at der ikke kan føres sag mod fremmede stater om bjærgningskrav vedrørende fartøjer, der har immunitet i henhold til folkeretten. Bestemmelsen fastholder sondringen mellem fartøjer, der anvendes i statsøjemed af ikke-forretningsmæssig art, og fartøjer, der anvendes til forretningsmæssige (kommercielle) formål, dvs. tilfælde, hvor en stat optræder som en kommerciel part; en sondring der blev fastslået i folkeretten med 1926-konventionen om immunitet for statsjede fartøjer. Der gøres undtagelse fra denne regel i tilfælde, hvor den pågældende stat har bestemt noget andet. Hvis en stat ønsker at bestemme noget andet, skal denne i henhold til bjærgningskonventionens artikel 4 (2) underrette IMO's Generalsekretær herom.

Stk. 2 indeholder en særregel for ladninger, der svarer til særreglen i stk. 1. Bestemmelsen er ny og bygger på bjærgningskonventionens artikel 25. Bestemmelsen er dog i overensstemmelse med principperne i lov nr. 198 af 16. maj 1950 om fremmede statsfartøjer m.v. Ifølge denne bestemmelse er statsjede ladninger, der har ret til immunitet i henhold til folkeretten, beskyttet mod retsskridt, medmindre den fremmede stat samtykker.

Stk. 3 indeholder et forbud mod beslaglæggelse, arrest eller tilbageholdelse på grundlag af kapitlets regler af såkaldt humanitære laster, hvis den stat, der har doneret den humanitære last, indvilliger i at betale for udført bjærgning af denne last. Der tænkes specielt på fødevarerhjælp og lignende. Bestemmelsen er ny og svarer til bjærgningskonventionens artikel 26.

Til § 454. Bjærgende statsfartøjer

Bestemmelsen svarer til den gældende sølovs § 447. Det bestemmes, at reglerne i § 451 om bjærgelønnens fordeling på det bjærgende fartøj skal finde anvendelse også i tilfælde, hvor bjærgningen er udført af et dansk statsfartøj, der anvendes i statsøjemed af ikke-forretningsmæssig art. Selvom det i princippet er klart, at offentlige organer og tjenestemænd har ret til bjærgeløn, må det dog forholde sig anderledes, når det gælder visse offentlige bjærgere. Offentlige myndigheder, der udfører deres primær-

opgave i forbindelse med bjærgningen, har således ikke krav på bjærgeløn. Udfører fx. brandvæsenet slukningsarbejde ombord på et fartøj, vil det normalt ikke have ret til bjærgeløn. Selvom erhvervsministeren også efter den gældende § 447 har hjemmel til at fastsætte særlige regler for den del af bjærgelønnen, som ikke tilfalder staten, er dette dog ikke hidtil sket.

Til § 1, nr. 9

Til § 501, stk. 1, nr. 1

Bestemmelsen foreslås ændret, således at reglen om, at fordring på bjærgeløn forældes to år fra den dag, bjærgningsoperationen blev afsluttet, også gælder fordring på det særlige vederlag efter § 449. Ændringen er i overensstemmelse med konventionens art. 23 nr. 1.

Til § 1, nr. 10

Til § 502

Bestemmelsen vedrører forældelse af krav om erstatning efter olieansvarsreglerne og krav om erstatning eller refusion fra Den internationale erstatningsfond. Ændringerne heri er en konsekvens af det dobbeltsporede erstatnings- og ansvarssystem, som skal gælde i en overgangsperiode, samt af at refusionsordningen ikke findes i 1992-fondskonventionen.

Til § 2

Bestemmelsen indeholder i stk. 1 en bemyndigelse til erhvervsministeren til at bestemme tidspunktet for lovens ikrafttræden.

Stk. 2 indeholder en bemyndigelse til erhvervsministeren til at ophæve kapitel 10 a og kapitel 10 b. Denne bemyndigelse vil ministeren benytte, når Danmark til sin tid er forpligtet til i medfør af artikel 31 i 1992-fondsprotokollen at opgive 1969-ansvarskonventionen og 1971-fondskonventionen. Denne pligt indtræder 6 måneder efter at 8 stater, som ialt modtager 750 mill. tons afgiftspligtig olie, har tiltrådt 1992-fondskonventionen. Virkningen af denne opsigelse indtræder 12 måneder efter udløbet af den nævnte 6-måneders frist.